

Організатори всеукраїнського Свята подяки закликали українців об'єднатися у захисті моральних і духовних засад суспільства

У будинку Київської міської держадміністрації 23 вересня відбулася прес-конференція очільників протестантських церков України – організаторів Дня подяки.

Під час заходу виступили священнослужителі різних конфесій, лідери християнських рухів, представники різних сфер діяльності: бізнесмени, політики, юристи.

Основною ідеєю виступів були ті виклики, які переживає країна сьогодні, маючи позаду радянське атеїстичне минуле, не повністю подолане, а попереду – намагання деяких політичних сил, як ззовні, так і зсередини, на законодавчому рівні нав'язати антисімейні, антихристиянські цінності.

Як зауважив народний депутат України Павло Унгурян, сьогодні існує багато небезпек, пов'язаних у першу чергу з інститутом сім'ї. Це розлучення, аборти, насильство. Але до цього додаються загрози, імпортовані ззовні: спроба зруйнувати саму сутність людського єства, переформатували сім'ю, яка була створена задовго до появи будь-якої держави, а отже, є основою суспільства.

«Зокрема, деякі ліберально-лівацькі європейські сили намагаються зобов'язати Україну передбачити обов'язкові квоти для представників ЛГБТ у різних сферах. Лобі намагалися внести зміни до Кримінального кодексу України, ввівши таке поняття як «мова ненависті», – розповів Унгурян. – Один із таких законопроектів прагнули провести тишком. У ньому

стверджувалося: якщо християнин заявляє, що він проти гомосексуалізму, то це треба вважати дискримінацією. І згідно з цим законом він може про свої переконання говорити лише на території культових споруд. А де ж тоді опиниться свобода слова?».

Отже, українським політикам треба думати не тільки про економіку і бізнес, але й про культурні, моральні засади суспільства, без яких воно не може повноцінно функціонувати, – підсумував спікер.

Також він підкреслив, що є приклад масових виступів християн на захист сімейних цінностей у країнах Європи, але він не став вирішальним, оскільки відбувся у час, коли було вже занадто пізно, і всі питання політики вже узгодили. Тому українцям слід усе робити вчасно.

Як повідомив **Уповноважений Президента з прав дитини Микола Кулеба**, в Україні багато дітей-сиріт всиновлені саме через християнське служіння. Християнські волонтери допомагають і у вирішенні багатьох інших питань. «Ми дякуємо, але роздумуємо про ще не вирішені проблеми, – сказав спікер. – Так, незважаючи на 400 000 народжень щороку, українці у той самий час роблять майже мільйон абортів. Крім того, майже кожна друга дитина не спілкується з батьком, через що молоді люди мають багато проблем у своєму розвитку й становленні. Це показник серйозної кризи в суспільстві. Але чи може бути сильна держава без сильної молоді? Ці проблеми не вирішити, якщо не говорити про них у контексті необхідності реформи освіти».

Про проблеми серед молоді свідчить і те, що Україна увійшла у 30 «найстаріших» країн світу. Людей похилого віку серед українців – більше чверті населення.

Андрій Сомов, що представляє Асоціацію християн-юристів України, наголосив, що, враховуючи ті виклики, які стоять перед суспільством, варто створити єдину платформу для

взаємодії християн-фахівців. Це допомогло б у вирішенні багатьох проблемних питань.

Нікола Сперанца з Асоціації католицьких сімей Європи сказав, що, на його думку, зараз сама Європа забуває своє християнське коріння, заглушаючи голос Бога. Помилкою багатьох християн було те, що вони шукали компроміси. Цього не можна робити, особливо це стосується їхніх дітей. На думку спікера, християни повинні бути собою і пишатися своїми традиціями. У противників християнських цінностей є конкретна ціль – знищити розуміння, що людина створена за образом Божим, а цей образ уособлює в першу чергу сім'я.

На відміну від деяких інших країн Румунія зараз подає гарний приклад. Там громадяни зібрали три мільйони підписів та ініціювали референдум, аби прописати в законі, що шлюб – це союз чоловіка і жінки. «Що стосується України, то зараз я бачу єдність серед присутніх у питанні захисту сім'ї, і це буде мене підкріплювати, коли я повернуся в Брюссель», – заявив промовець.

Руслан Кухарчук, голова громадянського руху «Всі разом!», розповів про позитивну динаміку вуличного сімейного руху в Україні. Цього року рекордною виявилася кількість учасників вуличних заходів – 210 тисяч.

Адріан Буковинський, кандидат філософських наук, президент добродійного фонду «Сім'я» констатував, що деякі країни Європи програли війну за сімейні цінності, деякі виграли. Україна поки що не виграла, але і не програла. Спікер наголосив: «Ми маємо відповідальність виграти. Ми проводимо форуми, присвячені національній сімейній стратегії, формуємо команди фахівців, збираємо робочі групи».

Рон Люс, фахівець з молодіжного міжнародного служіння, поділився, що він 30 років проводив заходи «Молодь за Христа» і за цей час отримував безліч листів з інших країн з проханням приїхати і допомогти утвердити молодь у вірі. Часто громадяни

різних країн звинувачують у спокусах для молоді США, адже багато спокус приходить звідти. «Це тому, що церква в нас заснула. Не повторюйте її помилки», – вважає Рон.

Він закликав українських християн, подібно до спортсменів, передавати естафету Євангелія наступному поколінню. Адже якщо її не передати, покоління буде втрачене. Найкращий вік, коли людина може пізнати Бога, – це від 13 до 19 років. В Україні близько шести мільйонів молодих людей цього віку.

Також він анонсував у наступному році проведення міжнародного дня Ісуса для молоді в Манілі, Філіппіни, й запросив приєднатися до цього руху.

Андрій Ковальов, капелан морської піхоти, розповів, що серед військових є дуже великий попит на Євангеліє. Отже, не можна казати, що час для євангельської звістки минув, або Дух Святий перестав діяти. Також, будучи пастором баптистської церкви, спікер переконався, що можна бути однодумцями зі служителями інших конфесій, які теж є капеланами, адже краще підтримувати один одного.

У підсумку учасники конференції наголосили: «Ми не маємо права зупинитись і зробити щось одноразове. Щоб не згаяти час, ми маємо діяти відкрито, молитися ревно, і тоді неможливе стане можливим. Хочеться, щоб Україна розуміла ті виклики, які перед нею постають. Бо без духовних засад перспективного майбутнього не існує. Євангельські протестантські церкви відкриті до дискусій, але треба бути готовими ставати на коліна в молитві та просити у Бога допомоги».

Гнат Меренков